

عنوان مقاله:

بررسی فقهی حقوقی بیماری های نوظهور و تاثیر درمان آن در حق فسخ نکاح

محل انتشار:

فصلنامه حقوقی قانون یار، دوره 6، شماره 22 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

شهرام اصغری - نویسنده مسئول - عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی غیردولتی ادیب مازندران

سیده فاطمه حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه غیردولتی ادیب مازندران

خلاصه مقاله:

فسخ یک عمل حقوقی است که به موجب آن هر یک از طرفین می‌تواند براساس آزادی اراده به آثار حقوقی عقد پایان بخشد. یکی از عقود اشخاص در زندگی، عقد نکاح می‌باشد. قانونگذار وجود عیوب جسمانی و روانی را باعث فسخ نکاح دانسته و در بین حقوقدانان و فقها در خصوص حصری و تمثیلی بودن عیوب فسخ نکاح اختلاف نظر وجود دارد. با توجه به پیشرفت تکنولوژی و علم که در خدمت بشریت می‌باشد آیا درمان تأثیری بر موجبات فسخ نکاح دارد یا خیر؟ و همچنین آیا با توجه به بیماری‌های نو ظهور و جدید که چه بسا خطرناک تر و مسری تر از عیوبی که قانونگذار با تاسی از فقه بدان پرداخته اکتفا کرد یا به تمثیلی بودن آن اعتقاد داشت؟ به نظر می‌رسد حصری دانستن موجبات فسخ با پویایی فقه ما مغایرت داشته نظر به اینکه بیماری‌های نوظهور مانند هپاتیت و ایدز... بسی خطرناک تر، مهلک تر و مسری تر از عیوبی است که قانونگذار بیان کرده و در حال حاضر درمان قطعی توسط پزشکان و متخصصان امر یافت نشده است به نظر می‌رسد مهم ترین چپستی و فلسفه فسخ نکاح جلوگیری از ضرر و زیان در جهت تحکیم خانواده است که مطابق قواعد فقهی لاضرر و لاجرح نباید هیچگونه ضرری متوجه کسی گردد با استمداد از این مبانی به طریق اولی قانونگذار از باب تمثیلی به ذکر بیماری‌های موجب فسخ پرداخته و تفاوتی برای زوج یا زوجه در استفاده از فسخ نکاح وجود نداشته و در صورت وجود عیوب و بیماری خطرناک باید به هر یک از طرفین حق فسخ نکاح را داد.

کلمات کلیدی:

فسخ نکاح، زوج و زوجه، بیماری مسری خطرناک زوج، قرن زوجه، ازدواج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1599938>

